

Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av en allmän verksamhetsram för gemenskapens verksamhet till förmån för konsumenter" <sup>(1)</sup>

(98/C 235/17)

Den 12 februari 1998 beslutade rådet att i enlighet med artikel 129a i EG-fördraget rådfråga Ekonomiska och sociala kommittén om ovannämnda förslag.

Sektionen för miljö, folkhälsa och konsumentfrågor, som fick uppdraget att förbereda ärendet, har tillsatt en studiegrupp och har utsett Joop Koopman till föredragande.

Vid sin 355:e plenarsessionen den 27-28 maj 1998 (sammanträdet den 28 maj 1998) utsåg Ekonomiska och sociala kommittén Joop Koopman till huvudföredragande och antog följande yttrande med 94 röster för, 8 emot och 3 nedlagda röster.

## 1. Inledning

1.1. Isin motivering nämner kommissionen att konsumentpolitiken har förstärkts och att detta kulminerat i Amsterdamfördraget. Hittills har det inte funnits någon grundrättsakt gällande finansieringen av gemenskapsinsatser till förmån för konsumentpolitiken.

1.2. Förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut utgör en "grundrättsakt" <sup>(2)</sup> för de insatser till förmån för skydd av konsumenternas hälsa och konsumentskydd som förutsätter ekonomiskt stöd ur unionens budget. Förslaget utgör ett ramverk för insatserna under perioden 1999-2003, dvs. det är inte en förteckning över alla insatser man kommer att vidta under denna period, eftersom det inte är möjligt att exakt uppskatta hur stora insatser som kan behövas utgående från konsumenternas synvinkel.

1.3. Beslutsförslaget grundar sig på artikel 129a i EG-fördraget. Kommissionen meddelar dock att om Amsterdamfördraget har trätt i kraft innan detta förslag har antagits, kommer kommissionen eventuellt att se över förslaget och basera det på de nya artiklarna 152 och 153, införda genom Amsterdamfördraget, som utvidgar räckvidden av bestämmelserna om konsumentskydd.

1.4. Kommissionen indelar den verksamhet som kan förutsätta ekonomiskt stöd i fyra områden:

— Konsumenternas hälsa och säkerhet.

— Skydd av konsumenternas ekonomiska intressen.

— Undervisning och information till konsumenterna om deras rättigheter.

— Främjande och representation av konsumenternas intressen.

I bilagan finns en vägledande förteckning över dessa former av verksamhet.

1.5. Förslaget täcker insatser av tre olika slag: sådana som initieras av kommissionen själv, sådana som avser ekonomiskt stöd till de europeiska konsumentorganisationernas verksamhet och sådana som gäller ekonomiskt stöd till särskilda projekt som primärt läggs fram av olika konsumentorganisationer i medlemsstaterna.

1.6. De totala budgetmedel som planeras för denna femårsperiod beräknas uppgå till 114 miljoner ecu.

1.7. Det ekonomiska stödet till europeiska och nationella konsumentorganisationers verksamhet inom de ovan nämnda områdena (se punkt 1.4) får i princip inte överstiga 50 % av de totala kostnaderna för att genomföra dessa projekt.

1.8. Kriterierna enligt vilka ekonomiskt stöd beviljas finns i artiklarna 7-9 i beslutsförslaget. Kriterier som hänför sig till kostnadseffektivitet, multiplikatoreffekt och spridning av resultat behandlas i artikel 7. I artikel 8 redogörs för förfaranden för ansökan av ekonomiskt stöd och godkännande av projekt, vilket resulterar i att man sluter ett avtal. Kraven på kontroll, övervakning och verifikat nämns i artikel 9.

1.9. I finansieringsöversikten ingår en vägledande tidsplan över hur anslagen fördelar sig över femårsperioden samt en preliminär fördelning av anslagen mellan de tre olika slagen av verksamhet.

## 2. Allmänna kommentarer

2.1. Kommittén finner det positivt att konsumentpolitiken stegvis har blivit allt viktigare i takt med utvecklingen av gemenskapen. Utgångspunkten kan eventuellt spåras till 1961 då kommissionären för jordbruk, Mans-

<sup>(1)</sup> EGT C 108, 7.4.1998, s. 43.

<sup>(2)</sup> I den betydelse den har i artikel 22 i Budgetförordningen (konsoliderade versionen av den 20.12.1996 — SG B.4 (96), s. 674).

holt, för första gången inbjöd konsumentrepresentanter att diskutera ärenden av gemensamt intresse. Den första enheten som uttryckligen behandlade konsumentfrågor skapades inom generaldirektorat IV år 1968. År 1973 inrättades en avdelning för miljö- och konsumentpolitik som omorganiserades till generaldirektorat XI år 1981. En skild avdelning för konsumentpolitik skapades år 1989. Denna var föregångaren till generaldirektorat XXIV, som inrättades år 1995. Utvidgningen av dess ansvarsområde till att omfatta även hälsofrågor, som skedde år 1997, är den senaste organisatoriska ändringen. Dessa förändringar var en följd av den ökande betydelsen och det ökande behovet av konsumentpolitik i gemenskapen.

2.2. Kommittén kan dela kommissionens tankegångar när det gäller att skapa en grundrättsakt för beviljande av finansiering av gemenskapens konsumentpolitik, även om kommittén önskar påpeka att denna avsaknad av en sådan rättsakt inte heller tidigare har förhindrat kommissionen från att finansiera dylika projekt.

2.2.1. Upprättandet av en grundrättsakt står i överensstämmelse med artikel 22 i Budgetförordningen, som anger att det krävs en grundrättsakt för användningen av de anslag som förts upp för betydelsefulla gemenskapsåtgärder.

2.2.2. Att upprätta en grundrättsakt samtidigt som man fastställer budgetanslagen för en femårsperiod kan också skapa klarhet och säkerhet beträffande storleken av de anslag som DG XXIV har till sitt förfogande för verkställandet av sina insatser. Den tidigare processen för att fastställa den årliga budgeten (artikel 203 i EG-fördraget) var på flera sätt otillfredsställande, eftersom budgeten alltid blev föremål för maktkampen mellan rådet (som föreslog minskningar) och Europaparlamentet (som föreslog höjningar).

2.2.3. Samtidigt kan upprättandet av en grundrättsakt för tilldelningen av medel utgöra en välkommen möjlighet att skapa lämpliga, effektiva och lätthanterliga förfaranden för att finansiera projekt och för att fastställa lämpliga villkor som bör uppfyllas av mottagarna för att de motiverade redovisningsmålen skall uppnås på ett sätt som ger insyn. Lyckligtvis har finansieringsförfarandena för år 1998 redan blivit mycket bättre än under tidigare år.

2.2.4. Förslaget skapar också utrymme för en lämplig definition av de kriterier som konsumentorganisationerna bör uppfylla för att kunna erhålla ekonomiskt stöd. En viktig faktor i detta sammanhang är organisationernas representation av konsumentintressena. Kommissionen får emellertid tillämpa ytterligare kriterier.

2.3. Även om kommittén i och för sig instämmer i behovet av att skapa en grundrättsakt, önskar kommittén påpeka att detta kan ske på två olika sätt: i) med en verksamhetsram som innehåller vägledande information om insatser inom olika områden på så sätt som man gjort i kommissionens nuvarande förslag eller ii) med en verksamhetsram i vilken en mera konkret konsumentpolitik på medellång sikt innehar den centrala rollen. Kommittén instämmer inte i kommissionens motiveringar att ett sådant flerårigt program inte kan ha denna roll, eftersom, enligt kommissionen, "det inte är möjligt att under en femårsperiod med säkerhet förutse alla de problem som kan komma att kräva insatser från gemenskapen".

2.3.1. För det första är det inte nödvändigt att exakt känna till framtiden för att kunna sätta upp ett flerårigt program. Detaljerna om de åtgärder som skall vidtas vid olika skeden kan föras in senare såsom i många andra av gemenskapens (ram-)program. För det andra har konsumentpolitiken på EU-nivå alltid sedan man inledde denna verksamhet år 1975 verkställts i form av medellånga program: Det första och andra konsumentskyddsprogrammet (5 år), "new impetus"-programmet, den första och andra treåriga handlingsplanen och senast den nuvarande "prioriteringar inom konsumentpolitiken (1996-1998)".

2.3.2. Kommittén finner det beklagligt att det nya fleråriga programmet inte ännu har slutförts, eftersom det kunde och borde ha givit ytterligare anvisningar om hur man skall fördela anslagen mellan de föreslagna insatserna inom den närmaste framtiden. På detta sätt skulle man ha kunnat föra en diskussion om alla ärenden som har anknytningen till grundrättsakter, verksamhetsprogram och den totala anslagsfördelningen.

2.3.3. Framläggandet av ett sådant flerårigt program skulle också ha stämt bättre överens med artikel 1 i Europaparlamentets, rådets och kommissionens förklaring av den 6 mars 1995 om att införa finansiella bestämmelser i rättsakterna<sup>(1)</sup>, där man talar om "fleråriga program" istället för (vägledande) "politiska ramverk".

2.3.4. Kommittén godtar dock verksamhetsramen, eftersom den verkar vara tillräckligt flexibel för att i sin helhet omfatta det planerade fleråriga konsumentinsatsprogrammet, förutsatt att man inför en uttrycklig hänvisning till detta program i den föreslagna verksamhetsramen. På så sätt skulle kommissionen kunna uppnå den nödvändiga kopplingen mellan grundrättsakten för beviljandet av budgetmedel för konsumentpolitiska åtgärder och dess fleråriga program. Detta handlingsprogram skulle också inledas den 1 januari 1999 och det skulle ha samma varaktighet som själva verksamhetsramen. Kommittén kommer inte nu att kommentera de åtgärder som nämns i bilagan till förslaget, eftersom

(1) EGT C 102, 4.4.1996.

kommittén senare kommer att lägga fram mer omfattande synpunkter på det planerade handlingsprogrammet. Detta program kommer att utgöra en mycket bättre grund för diskussioner om den framtida konsumentpolitiken i EU än den föreslagna verksamhetsramen.

2.4. Om det är möjligt att se över förslaget med hänsyn till de relevanta nya fördragsbestämmelser som Amsterdamfördraget medför, skulle kommittén välkomna detta. Kommittén uppmanar dock kommissionen att så snabbt som möjligt presentera sin uppfattning om vilken inverkan dessa nya ansvarsbestämmelser har på konsumentpolitiken för att man skall kunna inleda diskussionen om detta samtidigt med kommissionens förslag. Kommissionen skulle därefter kunna lägga fram ett ändrat förslag eller föreslå ändringar till beslutet omedelbart efter det att Amsterdamfördraget har trätt i kraft. I samtliga fall borde det nya handlingsprogrammet grunda sig på dessa nya bestämmelser.

2.5. Kommittén är medveten om den ovan nämnda förklaringen (se punkt 2.3.3) enligt vilken den budgetansvariga myndigheten och kommissionen inte kommer att avvika från det totala beviljade beloppet "... utom när det föreligger nya, objektiva och varaktiga omständigheter ...". Med hänsyn till konsumentpolitikens övergripande natur och fortgående utveckling samt omöjligheten att förutspå framtiden — och detta i förhållande till den begränsade budgeten — konstaterar kommittén dock att den förlust av flexibilitet som godkännandet av verksamhetsramen ger upphov till inte skall tas lättvindigt.

2.5.1. Kommittén vill därför betona behovet av flexibilitet vid fördelningen av anslag i fall av att oväntade händelser skulle inträffa inom de områden det föreslagna beslutet omfattar. I sin årsrapport till Europaparlamentet och rådet (artikel 12.1 i det föreslagna beslutet) kan kommissionen i förekommande fall ta upp sådana större bristfälligheter i verksamheten till förmån för konsumenter som beror på att medel saknas. Sådan information skulle ge EP och rådet möjlighet att tilldela ytterligare medel till särskilda områden.

2.5.2. Kommittén önskar också föreslå att man skulle lämna tillräckligt med utrymme för att införa en ny grundrättsakt för att öronmärka nya finansiella bestämmelser i syfte att vidta lämpliga åtgärder vid händelser på områden som inte täcks av denna verksamhetsram.

2.6. Kommittén förstår att fördelningen av anslag mellan de tre slagen av insatser och de fyra sektorerna som kräver insatser är preliminär. Kommittén önskar att de motiveringar som fördelningen, eller eventuella

nya fördelningar, baserar sig på skall läggas fram i det nya handlingsprogrammet.

2.7. Kommittén konstaterar med tillfredsställelse att verksamhetsramen är öppen för deltagande från partnerländerna i Central- och Östeuropa och Cypern och uppfattar att medel för detta deltagande kommer att göras tillgängliga utan att belasta verksamhetsramens anslag. Kommittén uttryckte sina synpunkter om betydelsen av konsumentpolitik i dessa stater i ett tidigare yttrande<sup>(1)</sup> och önskar att man, även med hänsyn till de nödvändiga steg som bör tas i utvidgningsprocessen, kan ge tillräckligt stöd till utvecklingen och verkställandet av ömsesidigt fördelaktiga projekt.

### 3. Särskilda kommentarer

#### *Uppräkningen i ingressen*

3.1. I det elfte stycket i ingressen nämns att konsumenternas intressen bör beaktas i gemenskapens övriga politik. Två kommentarer är på sin plats. För det första borde man, i synnerhet med hänsyn till den nya artikeln 153.2, hänvisa till andra viktiga politikområden som t. ex. offentliga tjänster, ekonomiska och monetära frågor (euro), jordbruk och utrikeshandel (WTO). För det andra skulle en hänvisning till dessa frågor inte nödvändigtvis antyda att ekonomiska förpliktelser skulle göras till deras förmån ur budgeten för generaldirektorat XXIV. Det centrala i integrationspolitiken i den slutliga analysen är att de som är ansvariga för dessa andra politikområden också är ansvariga för integrerandet — i detta fall — av konsumentintressen. Ansvaret omfattar i princip också den ekonomiska delen av insatsen<sup>(2)</sup>. Detta borde avspeglas i förslaget.

#### *Artikel 1: Tilldelning av anslag*

3.2. Då man jämför de årliga budgetanslagen som föreslås för perioden 1999-2003 med de årliga anslagen under de senaste åren måste kommittén tyvärr konstatera att de för en stor del av insatserna innebär en minskning. Detta är resultatet av att man belastat budgeten för GD XXIV med nya kostnadsposter främst p.g.a. BSE-krisen. ESK konstaterar att denna sänkning står i strid med konsumentpolitikens ökande betydelse, som bl.a.

<sup>(1)</sup> Se ESK:s yttrande om kommissionens meddelande "Konsumentpolitiska prioriteringar 1996-1998", EGT C 295, 7.10.1996, s. 14, punkt 2.9.

<sup>(2)</sup> Denna princip avspeglas t.ex. i tilldelningen av EU-medel till de program för utvärdering av nya bilar som klassificerar fordon ur säkerhetssynpunkt (New Car Assessment Programmes). Principen bör emellertid följas i mycket större omfattning.

återspeglas i Amsterdampfördraget. Kommittén uppmanar därför kommissionen och budgetmyndigheterna att öka konsumentbudgeten för perioden 2000-2003 utöver den mycket blygsamma tillväxten (som fastställs med hänsyn till höjningen av gemenskapens BNP), vilket kommissionen föreslagit<sup>(1)</sup>. Kommittén finner att det fleråriga programmet som man bereder i kommissionen kan tillföra ytterligare argument för en sådan ökning.

3.3. I detta sammanhang vill kommittén betona vikten av att ekonomiskt stöd ges till konsumentorganisationerna, eftersom dessa organisationer måste spela en aktiv roll när den inre marknaden utformas. Deras insatser kommer att ge gemenskapens 370 miljoner konsumenter ökat förtroende för den inre marknads sätt att fungera.

#### *Artikel 2: Slag av verksamhet*

3.4. Med hänvisning till synpunkterna ovan i punkt 2.3.4 om behovet av att koppla ihop handlingsprogrammet med det rättsliga ramverket föreslår kommittén att punkt a i artikel 2 ändras enligt följande:

”Insatser som genomförs av kommissionen för att stödja och komplettera medlemsstaternas politik och för att säkerställa utvecklingen, översynen och uppföljningen av denna politik i form av ett flerårigt program enligt de villkor som anges i artikel 5 (ny).”

3.4.1. I denna nya artikel 5 bör villkoren för uppsättandet av det fleråriga programmet anges mera detaljerat och omfatta t.ex. följande aspekter: programmets längd, en hänvisning till vilka prioriteringar som görs i det, utvärderingsbestämmelser och förekomsten av en ekonomisk bestämmelse.

3.5. En uttrycklig fördelning av den totala budgeten på de tre slagen av verksamhet ges inte, men de personer som har en stark anknytning till konsumentpolitik kan härleda en sådan ur den vägledande fördelningen i finansieringsöversikten i bilagan. Trots att dessa siffror är preliminära skulle en större insyn i fördelningen vara önskvärd.

#### *Artikel 3: Att integrera konsumentintressen med övrig politik*

3.6. Trots observationerna i punkt 3.1 om ansvaret för att integrera konsumentintressen med övrig politik är det kommissionären för konsumentpolitik som är ansvarig för att dessa konsumentintressen beaktas och fullföljs på ett konsekvent sätt inom annan verksamhet.

<sup>(1)</sup> Givetvis inte överstigande taket på 1,27 %.

ESK uppmanar kommissionen att lägga fram lämpliga mekanismer som ger GD XXIV möjlighet att bättre beakta andra väsentliga verksamhetsaspekter vid ett tidigt skede och bidra till att gemenskapspolitiken bildar en konsekvent och täckande helhet. I detta sammanhang fäster ESK uppmärksamheten på ett antal rådsbeslut om behovet av ökad integration av konsumentpolitiska aspekter med andra områden samt på flera yttranden i vilka kommittén har hänvisat till denna aspekt<sup>(2)</sup>.

3.6.1. Kommittén rekommenderar kommissionen att utvärdera de relevanta åtgärder man vidtagit hittills. I detta sammanhang bör de integrationsåtgärder som generaldirektorat XI har vidtagit fungera som exempel (t.ex. förfarandet med ”miljörapportörer” i andra generaldirektorat). Man borde också fästa uppmärksamhet vid användningen av utlåtanden om konsumentinverkan.

#### *Artikel 4: Verksamhetsområden*

3.7. Verksamhetsområdena står helt i överensstämmelse med den nya artikeln 153.1 och godkänns i sin helhet av kommittén. Även om ämnen som t.ex. genomförandet av konsumentlagstiftning och konsumentens juridiska ställning inte uttryckligen nämns, kan de utgöra viktiga delar av de områden som nämns. Bilagan innehåller en vägledande förteckning över verksamheten områdesvis. Det är oklart i vilken grad denna förteckning kommer att vara avgörande då man väljer vilka konsumentorganisationers projekt som skall få ekonomiskt stöd. Kommittén ber kommissionen att klargöra denna fråga. Kommittén förväntar sig att kommissionen vid beredningen av det nya handlingsprogrammet och vid definitionen av dess prioriteringar kommer att ta hänsyn till de nya inriktningar som presenterades i meddelandet ”Konsumentpolitiska prioriteringar 1996-1998”<sup>(3)</sup> och det utvecklingsskede detta har uppnått.

#### *Ny artikel 5: Kriterier för stödberättigade europeiska konsumentorganisationer*

3.8. Kommittén är nöjd med definitionen av europeiska konsumentorganisationer i artikel 5.1. Definitionen skall säkerställa att endast aktiva och oberoende organisationer som är utbreddt representerade skall vara berättigade till ekonomiskt stöd från EU.

#### *Artikel 6: Kriterier för nationella organisationer*

3.9. Kommittén godtar inte den omfattande definitionen av nationella organisationer som kan vara berättigade

<sup>(2)</sup> I synnerhet kommitténs yttrande om inre marknaden och konsumentskydd, se punkt 3 i yttrandet, EGT C 39, 12.2.1996, s. 12.

<sup>(3)</sup> Se ESK:s yttrande om kommissionens meddelande ”Konsumentpolitiska prioriteringar 1996-1998”, EGT C 295, 7.10.1996, i synnerhet punkt 1.9.

de till ekonomiskt stöd. Kommissionen anser att inte bara konsumentorganisationer utan också andra organisationer kan lägga fram värdefulla projekt för konsumenternas bästa. Även om kommittén inte förnekar att dessa organisationer kan föreslå intressanta projekt är kommittén av den klara uppfattningen att det är bättre att begränsa denna artikel till (det villkorliga) stödet av konsumentorganisationer. Att bevilja stöd till konsumentorganisationer på ett område förstärker dessa organisationer också i ett bredare perspektiv och bidrar på så sätt till att fullfölja andra konsumentpolitiska mål. Det bör noteras att uppfattningen om att ett stärkande av konsumentorganisationer är värdefullt i sig är i linje med kommissionens resonemang i punkt 9.2 i finansieringsöversikten i förslaget.

3.9.1. Kommissionen kan delta i kostnaderna för projekt som föreslås av andra organisationer, som t.ex. forskningsinstitut, universitet eller expertcentra om dessa projekt bidrar till att fullfölja kommissionens egna mål. Dyligt stöd borde dock grunda sig på en separat artikel i den förslagna verksamhetsramen och ha en separat budgetpost.

3.10. Kommittén anser att de nationella konsumentorganisationerna borde uppfylla ett antal villkor för att vara berättigade till stöd från kommissionen<sup>(1)</sup>.

3.10.1. Såsom tidigare påpekats skall dessa organisationer uppfylla vissa kriterier gällande hur väl de representerar konsumenterna. Dessa kriterier varierar i medlemsstaterna som i enlighet med subsidiaritetsprincipen själva skall fastställa sådana kriterier<sup>(2)</sup>. Då nationella kriterier saknas, kan kommissionen tillämpa sina egna värderingar för att granska huruvida en organisation är representativ. Viktiga aspekter i detta sammanhang är:

- Det stadgeenliga syftet för organisationen skall vara representation och fullföljande av konsumenternas intressen.

<sup>(1)</sup> Konsumentorganisationer inom vissa sektorer (för t.ex. allmänna kommunikationer och allmännyttiga tjänster) kan även erhålla ekonomiskt stöd genom de generaldirektorat som ansvarar för dessa områden för insatser som bidrar till att det aktuella generaldirektoratets politiska mål uppnås.

<sup>(2)</sup> Se även artikel 3 i rådets gemensamma ståndpunkt om förslaget till direktiv om förbudsföreläggande för att skydda konsumenternas intressen, EGT C 389, 22.12.1997. I artikeln anges att den "godkänd(a) inrättning(en)" skall "inrättas i enlighet med lagen" i medlemsstaten. I vissa medlemsstater har emellertid offentliga organ och inte konsumentorganisationer utsetts till godkända inrättningar. Dessutom har inte alla medlemsstater fastställt kriterier för representation av konsumentintressen.

- Organisationen skall enligt sin stadga vara oberoende av regeringen i policyhänseende och den skall vara ekonomiskt oberoende av näringslivet. Den skall ha fullständig rättslig kompetens och ha haft en viss inre organisation under ett antal år.

- Dess organisation och ekonomiska grund skall ge uttryck för dess funktionsduglighet.

- Antalet medlemmar, vilka kan vara enskilda personer eller organisationer, skall vara högt jämfört med andra motsvarande organisationer.

3.10.2. En ytterligare aspekt kan vara den roll som organisationen har vid representationen av konsumenter vid utformningen av politik. Dessutom borde dessa organisationer utgöra en väsentlig faktor också utanför det lokala eller regionala planet.

3.11. Kommittén uttrycker dock sin önskan om att dessa kriterier inom en snar framtid skall vara tillämpliga i alla medlemsstater. Kommittén anser också att det borde vara lättare för konsumentorganisationer i medlemsstater där representationen av konsumenter är mindre utvecklad att vara berättigade till stöd än för organisationer från de stater där konsumentrörelsen är mera utvecklad. Detta stämmer också överens med principerna om sammanhållningspolitiken inom EU.

#### *Artiklarna 5 och 6: Mängden ekonomiskt stöd*

3.12. Artiklarna 5.3 och 6.3 anger att den ekonomiska stödet "i allmänhet inte får överstiga 50 % av utgifterna". Enligt den tilläggsinformation som kommissionen gav åt sökande av gemenskapsstöd för konsumentprojekt år 1998 skulle dessa sökande motivera varför de borde erhålla mera stöd då ytterligare kriterier inte förekom. Kommittén uppmanar kommissionen att, i den utsträckning det är möjligt, förklara när denna procentsats kan överstigas, eftersom detta kan underlätta att minska antalet ansökningar som måste avslås. Eventuellt kan kommissionen få vägledning för att definiera dessa villkor noggrannare ur finansieringen av ANEC<sup>(3)</sup>, som väl representerar konsumentintressen vid standardisering och som erhåller stöd för en mycket högre andel av sina kostnader. Kommissionen borde vid begäran av ansökningar på basis av tidigare erfarenheter ge ytterligare anvisningar om de villkor som kan ge rätt till ekonomiskt stöd som överstiger 50 % av projektkostnaderna.

Termen "driftskostnader" bör också klargöras. Enligt kommittén utgör kostnader för infrastruktur inte driftskostnader, varför de bör kunna ersättas.

<sup>(3)</sup> Den europeiska organisationen för samordning av konsumentrepresentation i standardiseringsarbetet.

*Artikel 7: Kriterier för val av projekt*

3.13. Även om kommittén i stora drag kan instämma i de föreslagna kriterierna finner den att dessa borde vidareutvecklas för att erbjuda mera konkret handledning (t.ex. ordet "varaktig" kunde ges en klarare beskrivning). Kommittén har uppfattningen att detta kommer att göras i samband med kommissionens årliga meddelanden om ansökningar för ekonomiskt stöd (se artikel 8.1). Med hänsyn till meddelandet om ansökningar för ekonomiskt stöd för projekt år 1998 önskar kommittén notera att även om meddelandet blivit klarare än under tidigare år är fortsatta åtgärder nödvändiga även framöver. Kommittén ställer sig skeptisk till att införa kriterier som förutsätter att sökandena skall förutsäga resultaten av projektet, eftersom dessa resultat inte alltid kan förutspås under planeringsskedet. Slutligen påpekar kommittén att spridandet av resultaten medför kostnader som borde inkluderas i de totala kostnaderna för de projekt som erhåller ekonomiskt stöd.

*Artiklarna 8 och 9: Förfaranden*

3.14. Kommittén uppmanar kommissionen att ställa upp tidtabeller även för sina egna åtgärder, som t.ex. utvärderingen och valet av projekt, meddelanden till sökanden, ingåendet av avtal och utbetalningen av stödet. Tidigare har det förekommit omfattande förseningar i synnerhet vad gäller utbetalningen av stödet. Tidtabeller leder till insyn och ordning för såväl beviljaren som sökanden och ger därför utrymme för regelbunden planering. För att uppnå kontinuitet och effektivisera

användningen av medel bör man slutligen skapa en bestämmelse för finansiering av projekt som varar längre än ett år. Kommissionen får höra sitt konsumentutskott om innehållet i den not som det hänvisas till i artikel 8.1.

3.15. Kommittén är nöjd med kommissionens arbete för att minska de byråkratiska förfarandena rörande kontrollkraven. Detta sparar dyrbar tid för (i synnerhet små) organisationer. Bestämmelserna i artikel 9.1 är ett viktigt steg i rätt riktning. De ger uttryck för hoppet om att ytterligare förbättringar följer i syfte att uppnå en bättre balans mellan fördelarna och den administrativa börda som hänför sig till mindre projekt.

*Artikel 12: Rapporter*

3.16. Kommittén föreslår att årsrapporten, som kommissionen skall sända till Europaparlamentet och rådet, bör inskränka sig till eventuella problem och beskrivning av fakta. Byråkratiskt pappersarbete måste undvikas. Kommittén är av den uppfattningen att man i dessa rapporter kommer att föra in utvärderingen av endast vissa projekt som en del av kommissionens fortgående utvärderingsprocess. Om så är fallet skulle kommissionen gärna kunna uttrycka denna avsikt klarare. Kommittén är nöjd med att man kommer att lämna en rapport om genomförandet av "den allmänna verksamhetsramen" senast i slutet av juni 2002. Dessa slutsatser bör utgöra grunden för beredningen av ett förslag om den följande "verksamhetsramen". Kommittén finner också att en utvärdering av det fleråriga programmet bör ingå i denna rapport i överensstämmelse med de synpunkter som framlades om införandet av en ny artikel 5.

Brüssel den 28 maj 1998.

*Ekonomiska och sociala kommitténs  
ordförande*

Tom JENKINS